

**YARGITAY
10. HUKUK
DAİRESİ**

**Esas No. 2008/7673
Karar No. 2010/16409
Tarihi: 27.10.2010**

**İlgili Kanun / Madde
506 S.SSK/GEÇ. 26
5510 S.SGK/21**

-
- **RÜCAN TAZMİNAT**
- **KANUNLARIN GEÇMİŞE ETKİLİ UYGULANAMAYCAĞI**

OZETİ:

5510 sayılı Yasanın 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 21. maddesindeki, "İş kazası ve meslek hastalığı, işverenin kastı veya sigortalıların sağlığını koruma ve iş güvenliği mevzuatına aykırı bir hareketi sonucu meydana gelmişse, Kurumca sigortalıya veya hak sahiplerine bu Kanun gereğince yapılan veya ileride yapılması gereken ödemeler ile bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değeri toplamı, sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebilecekleri tutarlarla sınırlı olmak üzere. Kurumca işverene ödettirilir." hükmü öngörülmüş ise de: söz konusu düzenlemenin; anılan kanunda, yürürlüğü öncesinde gerçekleşen olaylardan kaynaklanan rücan tazminat davalarında uygulanmasına olanak veren bir düzenleme bulunmadığı ve genel olarak Kanunların geriye yürümemesi kuralı karşısında, davanın yasal dayanağının 506 sayılı Kanunun 26. maddesinin olduğu gerçeği de bozma üzerine yürütülecek yargılama sürecinde göz önünde bulundurulmalıdır

Davacı, 25.02.2002 tarihli iş kazasında sürekli iş göremez durumuna giren sigortalıya bağlanan gelirler ile yapılan ödemelerin 506 sayılı Yasanın 26. maddesi uyarınca tazminine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, ilamında belirtildiği şekilde davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Hükmün, davacı avukatı tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Hatice Kamışlık tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kâğıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

Davanın yasal dayanağını oluşturan 506 sayılı Kanunun 26.maddesindeki halefiyet ilkesi uyarınca, Kurumun rücu alacağı; hak sahiplerinin tazmin sorumlularından isteyebileceği maddi zarar (Tavan) miktarı ile sınırlı iken, Anayasa Mahkemesi'nin, 21.03.2007 gün ve 26649 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 23.11.2006 gün ve E:2003/10, K:2006/106 sayılı kararı ile 26.maddedeki "...sigortalı veya hak sahibi kimselerin işverenden isteyebilecekleri miktarla sınırlı olmak üzere..." bölümünün Anayasaya aykırılık nedeniyle iptali sonrasında. Kurumun rücu hakkının, yasadan doğan kendine özgü ve sigortalı ya da hak sahiplerinin hakkından bağımsız basit rücu hakkına dönüşmüş olması karşısında, ilk peşin değerli

gelirlerin; tazmin sorumlularının kusuruna isabet eden miktarıyla sınırlı şekilde hüküm kurulması gerekir. Sigortalının iş kazası sonucu % 21,20 oranında sürekli iş göremez durumuna girmesine karşın, itiraz sonucu sürekli iş göremezlik derecesinin % 37,20'ye yükseldiğinin bildirildiği anlaşılması karşısında; sigortalının uğradığı iş kazası sonucu başlangıçtaki sürekli iş göremezlik derecesinin ne olduğu, değişip değişmediği, başlangıçtan itibaren % 37,20 olarak tespit edilmiş ise, sigortalıya bağlanan gelirin ilk peşin sermaye değerinin ne olduğu tespit edilmeli, başlangıçtaki sürekli iş göremezlik derecesinde sonradan artma meydana gelmiş ise, hangi tarihte arttığı, artmanın ilk peşin sermaye değere etkisinin olup olmadığı, davacı Kurumdan sorulup, ilk peşin sermaye değeri belirlenip sonucuna göre karar verilmesi gerekir.

Davacı tarafından davalı hakkında açılan ve kesinleşen Adana 2.İş Mahkemesi'nin 2004/577 Esas 2005/1392 Karar sayılı rücu davasında, 506 sayılı Kanununun 10. maddesi uyarınca davalının % 90 oranında kusurlu olduğu, talep gibi masraflar ile ilk peşin sermaye değerli gelirle birlikte artışların % 50'sinin hüküm altına alındığı, davacı Kurumun bakiye % 40 kusur karşılığı Kurum zararının bulunduğu anlaşılmaktadır. Hukuk Genel Kurulu'nun 07.05.2008 tarih 2008/10-363 Esas, 2008/366 Karar sayılı kararında da belirtildiği şekilde, sigortalıya bağlanan gelirin ilk peşin sermaye değerinin esas alınması gerektiği, gelirlerde meydana gelen artışın ayrı bir olgu niteliğinde bulunduğu, önceki rücu davasında ilk peşin sermaye değerli gelirle birlikte artışlara da hükmedilmesinin ilk davada hüküm altına alınmayan kusur farkı nedeniyle kesin hüküm engeli oluşturmayacağı, ilk rücu davasında hükmolunan gelir artışlarının, kusur farkından kaynaklanan eldeki davada hükmolunacak rücu tazminatından mahsup edilmesine olanak bulunmadığı gözetilerek, ilk peşin sermaye değerinin bakiye % 40 kusura tekabül eden kısmı hesaplanarak, sonucuna göre karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde ilk rücu davasında hükmolunan gelir artışlarının mahsup edilmiş olması isabetsizdir.

Mahkemece, yukarıda açıklanan maddi ve hukuki ilkeler gözetilmeksizin, eksik inceleme ve yanılığılı değerlendirme ile yazılı şekilde karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olup, bozma nedenidir.

Bu kapsamda, 5510 sayılı Yasanın 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 21. maddesindeki, "İş kazası ve meslek hastalığı, işverenin kastı veya sigortalıların sağlığını koruma ve iş güvenliği mevzuatına aykırı bir hareketi sonucu meydana gelmişse, Kurumca sigortalıya veya hak sahiplerine bu Kanun gereğince yapılan veya ileride yapılması gereken ödemeler ile bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değeri toplamı, sigortalı veya hak sahiplerinin işverenden isteyebilecekleri tutarlarla sınırlı olmak üzere. Kurumca işverene ödettirilir." hükmü öngörülmüş ise de: söz konusu düzenlemenin; anılan kanunda, yürürlüğü öncesinde gerçekleşen olaylardan kaynaklanan rücu tazminat davalarında uygulanmasına olanak veren bir düzenleme bulunmadığı ve genel olarak Kanunların geriye yürümemesi kuralı karşısında, davanın yasal dayanağının 506 sayılı Kanununun 26. maddesinin olduğu gerçeği de bozma üzerine yürütülecek yargılama sürecinde göz önünde bulundurulmalıdır.

O halde, davacı vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

Sonuç: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, 27.10.2009 gününde oybirliğiyle karar verildi.